

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1142

02.02.2025 (136)

Utbildningen av ett ondskefullt geni

av Gerhard Lauck

Del 8

Utbildning av officerare

Utbildningen av lovande unga officerare blev senare en av mina viktigaste och mest givande uppgifter. Dessa "ungdomar" hade redan en hel del erfarenhet. De hade bevisat vad de gick för. Nu tog vi deras utbildning ett steg längre.

En dag måste de vara *bättre än vad vi är nu!* - För fienden kommer också att bli bättre med tiden.

Denna utbildning ägde ofta rum under ett faktiskt underjordiskt uppdrag. "Under skarp eld" så att säga.

Här är några av mina undervisningsmetoder:

Stopp! Lyssna! Lär!

Mitt i den hektiska aktiviteten och de hastiga samtalen stannar jag plötsligt upp. Jag vänder mig till praktikanten, ser honom i ögonen och säger: **Stopp! Notera detta! Kom ihåg det här! Jag kommer att förklara senare! Referens XYZ.** Sedan gör eller säger jag något till synes *trivialt, kanske till och med rent löjligt!*

Jag gör detta flera gånger under de kommande dagarna eller till och med veckorna.

Vid det här laget har jag redan börjat koppla ihop åtminstone några av punkterna för honom. Han börjar se ett mönster. Det finns en metod bakom min galenskap. Och denna galenskap är en del av en större plan.

Kommer du ihåg när jag gjorde [vad som helst] och gav det referensnamnet XYZ. Det här är VARFÖR jag gjorde det. Jag hade förutsett denna möjlighet, även om den verkade mycket avlägsen då, och medvetet vidtagit denna specifika åtgärd som en försiktighetsåtgärd. Det var INTE bara ett sammanträffande eller en olycka.

Denna typ av demonstration visade sig vara en mycket effektiv träningsteknik!

Det var oändligt mycket bättre än "trickfrågan", där eleven måste gissa vilket svar "läraren vill ha".

Uppenbarligen kunde jag inte ha vetat framtiden! Detta var inte en "riggad" match. Det faktum att jag hade gjort en så stor sak av den specifika handlingen i fråga redan vid den tidpunkten - nämligen innan jag kunde ha förutsett att detta eller detta skulle hända - bevisade att jag inte bara hittade på allt i efterhand bara för att "se smart ut".

Detta gjorde verkligen poängen tydlig. Visade på ett dramatiskt sätt hur viktig poängen var. Och gjorde det mycket enkelt att komma ihåg den.

Upp ett snäpp

Jag skulle också ständigt peka på variabler och bedöma - och senare ompröva - deras storlek.

Jag skulle säga något i den stilen:

Låt oss fundera över de möjliga konsekvenserna av denna nya information...Den potentiella riskfaktorn A är nu större. Tidigare var den lika stor som en ärta. Nu är den lika stor som en marmor. Den kommer inte att bli farlig förrän den når storleken av en basketboll. Den är inte farlig ännu, men den växer. Vi måste hålla ögonen på den.

Senare kanske jag säger samma sak, men ersätter ärta med marmor... och marmor med golfboll. Lägg sedan till: "Den har just gått upp ett snäpp".

Eller, om den nu var lika stor som en baseboll, att den hade gått upp tre steg.

Whoppers

Jag använder ofta exempel med *enorma överdrifter*. Skälen är bland annat

följande:

För det första gör detta poängen mycket *tydlig*.

För det andra dramatiserar detta *betydelsen* av punkten.

För det tredje gör detta det uppenbart att exemplet *INTE ska tolkas bokstavligt*.

Obs: Detta kan till och med få *rättsliga följder*. Till exempel om jag citeras ur sitt sammanhang i en rättssal.

Detta är viktigare än vad den genomsnittliga personen kanske inser. Jag vet detta av egen erfarenhet.

Distriktsåklagaren: *Herr domare, den tilltalade är ett sådant blodtörstigt monster att han till och med hotade att låta sina fiender kokas i olja!*

Försvarsadvokat: *Jag protesterar! Detta är taget ur sitt sammanhang. Nästa mening var Och strandsatta på en öde ö med sin svärmor i sex månader!"*

För det fjärde bidrar humorn till att *lätta upp stämningen* och sänka stressnivån.

För det femte är det helt enkelt en del av *min stil*. Min "undergrupp av galenskap" så att säga.

Exemplet följs av en angivelse av hur stor överdriften är. Det finns tre nivåer:

Nivå ett

Det säger jag: *Naturligtvis är detta en överdrift!*

(Ja, det är naturligtvis omöjligt!)

Nivå två

Det säger jag: *Jag överdriver LITE, men INTE SÅ MYCKET som du förmodligen tror!*

(En **avlägsen** möjlighet finns.)

Nivå tre

Det säger jag: *Jag överdriver LITE, men INTE NÄRMARE SÅ MYCKET som du förmodligen tror!*

(Detta är en **definitiv** möjlighet.)

Dessa tre nivåer motsvarar ibland de 5%, 50%, 95% som används i "spelteori". Detta är mycket användbart vid strategisk planering, där det finns många okända variabler som spelar in.

Även en till synes liten detalj kan få vågskålen att tippa över. Detta kan leda till en plötslig och radikal kursändring.

Motståndaren

Infiltration av polisen

Förtryckande regimer har en nackdel. De vet inte vad folk *egentligen* tycker, eftersom folk är rädda för att säga det öppet. Detta gäller även för regeringstjänstemän. Till och med för poliser.

Polisen har ett tufft jobb! De riskerar sina liv för att skydda hederliga medborgare från brottslingar.

Föreställ er hur en polisman känner sig när han tas ur ett brottmål bara för att göra en razzia eller arrestera icke-våldsamma oliktankande?

Föreställ er hur han känner sig när han ser en förhårdad brottsling släppas fri på teknisk väg ... och sedan ser en icke-våldsam dissident dömas bara för att domaren *tänjde* på - eller till och med *ignorerade* (!) - lagen?

Eller att ett "tankebrott" bestraffas hårdare än ett våldsbrott?

Eller att en brottsling kommer ut ur fängelset i förtid med villkorlig frigivning, medan en oliktankande nästan alltid måste avtjäna hela sitt straff?

Bortsett från ideologin är detta ett skäl till att många poliser åtminstone blundar.

Det är alltid svårt att bevara en hemlighet. Särskilt om många människor känner till den. Men det är *ännu* svårare i *den här miljön*.

Som ett resultat av detta misslyckas storskaliga operationer mot oss oundvikligen. Det krävs bara en person för att tipsa oss. Detta är lätt att göra utan risk.

De största massrazzior jag minns ägde rum när jag var i Europa. Media hyllade tillslagen som en enorm seger för polisen. Jag fick senare tillgång till de faktiska regeringsfilerna. Den mängd material som faktiskt beslagtogs var försvinnande liten jämfört med vår årliga produktion.

Dessutom fick även de få personer som faktiskt dömdes endast böter. INGEN fängelsetid alls!

kommenterade jag vid den tidpunkten:

Jag skulle gärna skicka en del av varje produktionsomgång direkt till den politiska polisens högkvarter. Detta skulle spara skattebetalarnas pengar. Jag skulle till och med låta polisen fånga upp"en STÖRRE del av våra försändelser än de gör nu. I gengäld ber jag dem helt enkelt att göra ett stort nummer av sin stora seger efter varje leverans. Den publicitet som blir följden är värd mycket mer än kostnaden för det material som offras.

Något liknande är redan en vanlig praxis bland storskaliga narkotikahandlare, har jag hört.

* * * * *

När jag besökte en vän i en medelstor stad knackade det på dörren. En vän till honom kom in och satte sig mittemot mig.

Först presenterade min vän den andra mannen för mig. Han var den lokala polischefen. Sedan presenterade han mig.

Polischefen visste direkt vem jag var. Han hoppade upp från sin stol så snabbt att jag faktiskt blev förskräckt. Sedan skakade han hjärtligt min hand och utbrast: *Det är en ära att få träffa dig!*

Polisens mentalitet

En vän till mig, Wally, hade hoppat av från östblocket, där han hade varit officer i polisen. Hans far var general inom polisen. Han berättade sin fars historia för mig på följande sätt.

Under mellankrigstiden var hans far polis i en demokratisk regim.

När tyskarna ockuperade hans land ställde de två frågor till honom:

För det första, vill du fortsätta att vara polis?

Hans svar var ja.

För det andra, kommer ni att lyda order?

Återigen var hans svar ja.

Han förblev polis under den tyska ockupationen.

När ryssarna kom ställde de samma två frågor till honom. Och han gav samma två svar.

Han förblev polis. Så småningom avancerade han till general inom polisen!

Jag minns inte om han tillhörde "kriminalpolisen" eller "den politiska polisen". Det kanske låter konstigt, men jag tror inte att det gör någon större skillnad.

En annan vän till mig klagade över att han stötte på samma politiska polis-agenter i tre efterföljande regimer. Trots att alla tre regimerna var av en helt annan, och ömsesidigt fientlig, ideologisk färg! (Weimarrepubliken, Tredje riket och den så kallade Förbundsrepubliken Tyskland).

Återigen kan detta låta konstigt, särskilt för amerikaner. Men det är värt att ha i åtanke.

Samma poliser som en gång försvarade den amerikanska konstitutionen kanske en dag lyder order från en regering som "försvarar demokratin" genom att kasta

kritiker och oliktankande i fängelse!

Detta har redan skett i både Öst- och Västeuropa. Det kan hända i Amerika också.

* * * * *

På den ljusare sidan bevittnade jag en gång följande scen. Samma östeuropé och en annan man, en centraleuropé, båda med märkbar accent, satt vid ett bord på en restaurang. De diskuterade vapen. En amerikan som satt vid samma bord blev generad av detta. Han undrade vad människorna vid de omgivande borden tänkte.

Men han fick sin hämnd. Européerna hade frågat om årgången på vinerna innan de gjorde sitt val. När servitrisen vände sig till honom sa han att han ville ha mjölk. Men han hade en fråga: *Fröken, kan du tala om för mig vilken årgång mjölken har?*

* * * * *

Denna amerikan hade också en halvt roande, halvt grinig upplevelse under en festmåltid på Thanksgiving Day.

En före detta hjälppolis i Östeuropa beskrev några av de saker han hade sett på nära håll. Bland annat mänskliga ben som skräpade ner en järnväg. Resultatet av kannibalism.

Amerikanen tappade aptiten.

* * * * *

Många äldre östeuropéer skulle helt enkelt inte diskutera något känsligt i ett rum med telefon. Även om det var på luren. Deras amerikanskfödda tonåringar skratade åt detta. Flera år senare fick samma barn, nu i medelåldern, lära sig att det faktiskt är möjligt att lyssna även om telefonen ligger på luren!

"Begränsad politisk krigföring"

För det första: Vi överklagade till regeringen.

Allt vi kräver är frihet. Frihet att tala. Frihet att samlas. Frihet att bilda våra egna partier och delta i den demokratiska processen. Om människor vill rösta på oss, då skall de kunna göra det. Om de inte vill rösta på oss, så behöver de inte

göra det.

Ni säger att ni förbjuder oss eftersom vi är ett hot mot demokratin." DU är hotet mot demokratin!!!

Om vi försöker arbeta lagligt inom ramen för era tvetydiga lagar," förbjuder ni helt enkelt våra organisationer ändå. Om vi arbetar underjordiskt är vi redan blagliga"från början. Vi riskerar hårdare straff, men vi är svårare att hitta.

Även om vi tvingas gå under jorden begränsar vi oss till icke-våldsamt motstånd. Vi har ingen önskan att skada någon. Vi vill övertyga människor, inte döda dem. Vi vill inte heller ge er ursäkten terrorism." Men ni stämplar oss ändå som terrorister," även om er egen polis bekräftar att detta inte är sant!

Vi är fast beslutna att förbli icke-våldsamma. Men det är uppenbart att allt eftersom förtrycket ökar kommer fler individer att agera på egen hand av ren desperation. - DU är orsaken, inte vi! Vi motverkar faktiskt terrorism, både för att vi erbjuder ett icke-våldsalternativ och för att vi använder vårt inflytande för att uppmåna till återhållsamhet!

Om vi får frihet kommer vi gärna att följa demokratins regler."

Om vi får makten genom en icke-våldsrevolution kommer vi att erbjuda våra tidigare motståndare generös immunitet.

Om ert förtryck en dag utlöser ett väpnat uppror, då är det bara att sätta igång! Ingen har någon kontroll då!

Vi är villiga att dö för vår sak. Är ni det?

Hur många av DINA medarbetare är beredda att dö för er regim?

Hur många av era så kallade ledare?

Vi visste att regeringen inte skulle ge oss frihet utan kamp. Vi gjorde helt enkelt allt som stod i vår makt för att hålla det till en icke-våldskonflikt.

För det andra: Vi informerade regeringstjänstemän som individer.

Det finns tre typer av regeringstjänstemän:

För det första de som är, låt oss säga, mindre än entusiastiska och noggranna. Dessa förnuftiga tjänstemän har naturligtvis inget att frukta från oss.

För det andra, de som är samvetsgranna, men inte överdrivna. Dessa tjänstemän som följer regelboken har inte heller något att frukta från oss.

För det tredje de som är rent ut sagt överdrivna. Dessa fanatiker kommer inte att glömmas bort. De kommer att ställas inför rätta. Såvida vi inte beviljar en allmän amnesti, förmodligen i utbyte mot någon eftergift från regeringen.

I allmänhet har en tjänsteman ett visst handlingsutrymme. Vi måste sträva efter

att bedöma detta korrekt och agera därefter. Om vi begär *för mycket kan* han inte uppfylla kraven och hamnar i en återvändsgränd. Vi måste alltid sträva efter att *lossa*, inte strama åt, banden mellan den enskilde tjänstemannen och regeringen.

Jag har ibland haft ett uppriktigt, hjärtligt samtal med en regeringstjänsteman på tu man hand.

Många gånger lyckades vi hitta en rimlig och ömsesidigt acceptabel lösning på ett problem.

Andra gånger blev hans ansikte vitt...

Dessa tillfällen var sällsynta. Risken för ett bakslag och en potentiellt allvarlig upptrappning var oftast för stor. *Positiv förstärkning* är i allmänhet bäst. Även *negativ förstärkning* är säkrare att uppnå genom *humor*.

Informatörer från polisen

När jag fick tillgång till regeringens omfattande register över polisinformatörer blev jag förvånad över hur ynkliga de var, både till antal och kvalitet.

En kille påstod att han var min nära personliga vän. Hans beskrivning av mitt fysiska utseende var VÄLDIGT fel! Ändå lyckades han få ut sin informatörslön i över ett år. Han fick till och med regeringen att betala för flera resor till främmande länder!

Ibland avslöjas en informatörs identitet genom ett enkelt byråkratiskt misstag. Detta är förståeligt. Pappersarbetet är ibland så omfattande att man nästan måste vara inlåst i en cell i åtminstone några veckor för att kunna läsa allt!

Lyckligtvis har jag haft en sådan möjlighet! Jag hade gott om tid att grundligt studera omfattande akter om ett stort fall som låg mig mycket varmt om hjärtat. Enbart informationen skulle ha varit väl värd, säg, ett år av mitt liv. För att inte tala om den rena glädjen och skratten!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

**Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk**

